

ואם גִּפְשׁ אִזְוֹת תִּזְטָא בְשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשׂוֹתָהּ
אִזְוֹת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאֲשֶׁם אוֹ
הוֹדַע אֲלֵיו זִמְטָתוֹ אֲשֶׁר זִמְטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירֹת
עֲזִים תְּמִימָה גִּקְבָּה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: ²⁷ וְסִמֵּךְ אֶת־
יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשִׁחַט אֶת־הַחַטָּאת בַּמָּקוֹם
הָעֹלָה: ²⁸ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת
מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דְּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
²⁹ וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ:

ואם כִּבְשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחַטָּאת גִּקְבָּה תְּמִימָה
יִבִּיאָנָהּ וְסִמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשִׁחַט
אֹתָהּ לַחַטָּאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה:
³⁰ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדְּמַם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת
מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דְּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
³¹ וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלֵב־הַכֹּשֵׁב
מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל־
אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־
חָטָא וְנִסְלַח לוֹ:

וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: ² אוֹ נִפְשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרִץ טְמֵאָה וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאֲשֶׁם: ³ אוֹ כִי יִגַּע בְּטַמְאֹת אָדָם
לְכָל טַמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאֲשֶׁם אוֹ נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעֵל
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: ⁴ וְהָיָה
כִּי־יִאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה:
וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
גִּקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשִׁבְהָ אוֹ־שְׁעִירֹת עֲזִים לַחַטָּאת
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: ⁵ וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי
שָׁה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:

וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: ² אוֹ נִפְשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרִץ טְמֵאָה וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאֲשֶׁם: ³ אוֹ כִי יִגַּע בְּטַמְאֹת אָדָם
לְכָל טַמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאֲשֶׁם: ⁴ אוֹ נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעֵל
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: ⁵ וְהָיָה
כִּי־יִאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה:
⁶ וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
גִּקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשִׁבְהָ אוֹ־שְׁעִירֹת עֲזִים לַחַטָּאת
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: ⁷ וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי
שָׁה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:

וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: ² אוֹ נִפְשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרִץ טְמֵאָה וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאֲשֶׁם: ³ אוֹ כִי יִגַּע בְּטַמְאֹת אָדָם
לְכָל טַמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאֲשֶׁם אוֹ נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעֵל
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: ⁴ וְהָיָה
כִּי־יִאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה:
⁵ וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
גִּקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשִׁבְהָ אוֹ־שְׁעִירֹת עֲזִים לַחַטָּאת
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: ⁶ וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי
שָׁה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:

וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: ² אוֹ נִפְשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרִץ טְמֵאָה וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאֲשֶׁם: ³ אוֹ כִי יִגַּע בְּטַמְאֹת אָדָם
לְכָל טַמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאֲשֶׁם אוֹ נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעֵל
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: ⁴ וְהָיָה
כִּי־יִאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה:
⁵ וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
גִּקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשִׁבְהָ אוֹ־שְׁעִירֹת עֲזִים לַחַטָּאת
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: ⁶ וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי
שָׁה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:

והביא אתם אל-הכהן והקריב את-אשר לחטאת ראשונה ומלק את-ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על-קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל-יסוד המזבח חטאת הוא: ואת-השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח לו: לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונה והביא את-קרבתו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא-ישים עליה שמן ולא-יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את-אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: משה לאמר: נפש כיתמעל מעל וחסאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את-אשמו ליהוה איל תמים מן-הצאן בערפך כסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם: ואת אשר חטא מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם-נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל-מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן-הצאן בערפך לאשם אל-הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: וידבר יהוה אל-משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את-עמיתו: או-מצא אבדה וכחש בה ונשבע על-שקר על-אחת מכל אשר-יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כייחטא ואשם והשיב את-הגזלה אשר גזל או את-העשק אשר עשק או את-הפקדון אשר הפקד אתו או את-האבדה אשר מצא: או מכל אשר-ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת-אשמו יביא ליהוה איל תמים מן-הצאן בערפך לאשם אל-הכהן:

והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלוק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערפך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו והביא איל תמים מן הצאן בערפך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם ליהוה וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערפך לאשם אל הכהן

וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחַת
מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמֵהוּ בָּהּ:

Deuteronomy

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עַמְלֶק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם: 17(25) אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ וַיִּזְגַּב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים
אֲחֵרֶיךָ וְאֶתְּהָ עֵיף וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: 19 וְהָיָה בְּהִנְיַח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לְךָ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסְבִּיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה־ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחַה אֶת־זִכְרֵךְ
עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה בה

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים אשר קרך בדרך ויזגב בך כל הגזזשלים
אחרים ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה בהניח
יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך גזלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח